

Ændrede retningslinjer for aftalebestemte begrænsninger

eiopa

European Insurance and
Occupational Pensions Authority

NY: RETNINGSLINJE 0 – rammer for aftaler

1. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør ikke betragte aftalemæssige rammesom et enkelt tidspunkt, men som en grænse mellem de præmier og forpligtelser, der hører til aftalen, og de præmier og forpligtelser, der ikke indgår i aftalen. Cash flow i forbindelse med præmier og forpligtelser, der hører under aftalen, bør projiceres ud fra realistiske antagelser, hvilket betyder, at fremskrivningen af cash flow kan overskride nogle af de datoer, der er omhandlet i artikel 18, stk. 3, i den delegerede forordning.

ÆNDRET: RETNINGSLINJE 5 – OPSPLITNING AF KONTRAKTEN

2. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør vurdere, om det på dagen for indregning er muligt at opsplitte en kontrakt og på hver værdiansættelsesdato vurdere, om der er sket ændringer, som ville påvirke den foregående vurdering.
3. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør tage i betragtning, at en aftale kan opdeles med henblik på aftalemæssige rammer, hvis og kun hvis to (eller flere) dele af aftalen i risikomæssig henseende svarer til to (eller flere) aftaler, som ville kunne sælges særskilt. Med henblik på denne retningslinje bør to aftaler anses for at være ækvivalente i risikomæssig henseende, hvis der ikke er nogen mærkbare forskelle i aftalernes økonomi, for så vidt angår forsikringen eller de finansielle risici, som virksomheden bærer.
4. Uanset det tidligere punkt, hvor alle parter i en aftale er underlagt de samme aftalemæssige rammer, kan selskaberne som en simplificeret tilgang overveje ikke at opdele aftalen med henblik på at fastsætte aftalemæssige rammer.
5. Når en option eller garanti omfatter mere end én del af aftalen, bør forsikrings- og genforsikringsselskaberne fastslå, om det er muligt at opsplitte den, eller om den bør henregnes til den relevante del af aftalen.
6. Hvis en aftale anses for at være en forsikringsaftale i henhold til Solvens II-direktivet, bør forsikrings- og genforsikringsselskaberne anse alle opdelte dele af aftalen for at give anledning til forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser.
7. Hvis en aftale opdeles med henblik på at vurdere de aftalemæssige rammer, bør hver del behandles som en uafhængig aftale.

SLETTET: RETNINGSLINJE 6 – IDENTIFIKATION AF EN MÆRKBAR VIRKNING PÅ EN AFTALES ØKONOMI

NY: RETNINGSLINJE 6A – IDENTIFIKATION AF EN FINANSIEL GARANTI FOR YDELSER MED EN MÆRKBAR VIRKNING PÅ EN AFTALES ØKONOMI

8. Ved bestemmelsen af, om en finansiel garanti ingen mærkbar virkning har på en aftales økonomi, bør forsikrings- og genforsikringselskaberne tage højde for alle potentielle fremtidige cash flow, der kan opstå som følge af aftalen.
9. Forsikrings- og genforsikringselskaberne bør kun anse en finansiel garanti for ydelser for at have en mærkbar virkning på en aftales økonomi, hvis den finansielle garanti er knyttet til betalingen af de fremtidige præmier og giver forsikringstageren en mærkbar finansiel fordel.
10. Ved bestemmelsen af, om en finansiel garanti indebærer en mærkbar finansiel fordel, bør forsikrings- og genforsikringselskaberne tage i betragtning, i hvilket omfang hele sættet af fremtidige cash flow forventes at ændre sig mærkbart, hvis den finansielle garanti ikke fandtes. Selskaberne kan vurdere dette på et kvalitativt eller kvantitativt grundlag.
11. Ved den kvalitative vurdering bør det tages i betragtning, om konfigurationen (risiko, timing og beløb) af aftalens cash flow med den finansielle garanti adskiller sig mærkbart fra konfigurationen af aftalen uden den finansielle garanti.
12. Den kvantitative vurdering bør baseres på, om den relative forskel i værdien af alle fremtidige forpligtelser i forbindelse med aftalen med og uden finansiel garanti ("værdien af den finansielle garanti") på en forventet nutidsværdi er mærkbar. Ved beregningen af værdien af forpligtelserne uden den finansielle garanti bør forsikrings- og genforsikringselskaberne antage, at cash flow svarer til det beløb, der ville blive betalt, hvis den finansielle garanti ikke fandtes. For aftaler, hvor ydelserne afhænger af markedsafkast, bør selskaberne antage, at ydelserne er i overensstemmelse med den relevante risikofri rentekurve, der blev anvendt til at beregne det bedste skøn, jf. artikel 77, stk. 2, i Solvens II-direktivet, uden volatilitetsjustering og matchtilpasning. Ved beregningen af værdien af forpligtelserne med den finansielle garanti bør forsikrings- og genforsikringselskaberne ved værdiansættelsen tage enhver form for garanterede ydelser, som stammer fra den finansielle garanti, i betragtning. Behørigt hensyntagen til optioners og garantiers tidsværdi er relevant for denne vurdering.

NY: RETNINGSLINJE 6B – identifikation AF EN DÆKNING FOR EN BESTEMT UVIS BEGIVENHED, DER PÅVIRKER DEN FORSIKREDE NEGATIVT MED EN MÆRKBAR VIRKNING FOR EN AFTALESØKONOMI

13. Ved bestemmelsen af, om dækningen for en bestemt uvis begivenhed, der påvirker den forsikrede negativt (dækning), ikke har nogen mærkbar virkning på en aftalesøkonomi, bør forsikrings- og genforsikringsselskaberne tage højde for alle potentielle fremtidige cash flow, der kan opstå som følge af aftalen.
14. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør kun anse en dækning for at have en mærkbar virkning på en aftalesøkonomi, hvis dækningen er knyttet til betalingen af de fremtidige præmier og giver forsikringstageren en mærkbar finansiel fordel.
15. Ved bestemmelsen af, om en dækning indebærer en mærkbar finansiel fordel, bør forsikrings- og genforsikringsselskaberne tage i betragtning, i hvilket omfang hele sættet af fremtidige cash flow forventes at ændre sig mærkbart, hvis dækningen ikke fandtes. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne kan vurdere dette på et kvalitativt eller kvantitativt grundlag.
16. Ved den kvalitative vurdering bør det tages i betragtning, om konfigurationen (risiko, timing og beløb) af aftalens cash flow med dækningen adskiller sig mærkbart fra konfigurationen af aftalen uden dækningen.
17. Den kvantitative vurdering bør baseres på, om virkningen af den relative forskel i værdien af alle fremtidige forpligtelser i forbindelse med aftalen med og uden dækningen ("værdien af dækningen") opgjort ud fra den forventede nutidsværdi er mærkbar. Ved beregningen af værdien af forpligtelserne uden dækningen bør forsikrings- og genforsikringsselskaberne antage, at der ingen dækning findes. Ved beregningen af værdien af forpligtelserne med dækningen bør forsikrings- og genforsikringsselskaberne tage alle forpligtelser i betragtning. Det er relevant for denne vurdering at tage potentielle fremtidige scenarier i betragtning i nogle tilfælde.

NY: RETNINGSLINJE 6C – FORNYET VURDERING AF DEN MÆRKBARE VIRKNING AF EN DÆKNING ELLER FINANSIEL GARANTI

18. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør i næsten alle tilfælde holde de aftalemæssige rammer konstante i en aftales samlede dækningsperiode. Men på grund af ændringer i det eksterne miljø som omhandlet i artikel 29 i den delegerede forordning samt ændringer i aftalevilkårene kan det være nødvendigt at ændre de aftalemæssige rammer.

19. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne forventes ikke at foretage en ny vurdering af, om en dækning eller finansiel garanti har en mærkbar virkning på hver værdiansættelsesdato. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør imidlertid udføre denne fornyede vurdering, hvis der er tegn på, at den kan føre til en anden konklusion. Navnlig med henblik på at vurdere ændringerne i det økonomiske miljø bør forsikrings- og genforsikringsselskaberne sammenligne det nuværende økonomiske miljø med det økonomiske miljø på det tidspunkt, hvor den vurdering, der blev anvendt til at fastlægge de nuværende aftalemæssige rammer, blev udført, og kun foretage en fornyet vurdering i tilfælde af, at disse ændringer er ekstreme. Med henblik herpå bør ændringerne af den relevante risikofri rentekurve, der anvendes til at beregne det bedste skøn, jf. artikel 77, stk. 2, i solvens II-direktivet, og som er mindre ekstreme end rentestresset i standardformlen, ikke anses for at være ekstreme.
20. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør kun ændre de aftalemæssige rammer efter denne fornyede vurdering, hvis vurderingen fører til en helt anden konklusion end den vurdering, der blev foretaget for at fastlægge de nuværende aftalemæssige rammer.
21. Når den fornyede vurdering af den mærkbare virkning af en dækning eller finansiel garanti fører til en ændring af de aftalemæssige rammer og resulterer i en væsentlig indvirkning på værdiansættelsen af de forsikringsmæssige hensættelser, bør forsikrings- og genforsikringsselskaberne straks indberette denne ændring til tilsynsmyndigheden. Desuden bør forsikrings- og genforsikringsselskaberne betragte dette som en væsentlig ændring, jf. artikel 312, stk. 3, i den delegerede forordning, og medtage den i den årlige rapport, der er nævnt i denne artikel, herunder en detaljeret beskrivelse af den fornyede vurdering og dens indvirkning på selskabets solvensposition.
22. Ellers bør vurderingen af, om en dækning eller finansiel garanti har en mærkbar virkning på aftalens økonomi, ikke ændres.
23. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør ikke foretage en fornyet vurdering af de aftalemæssige rammer for de forskellige scenarier, der blev anvendt til at beregne det bedste skøn ved hjælp af simuleringemetoder, og heller ikke for de stressscenarier, der anvendes til at beregne solvenskapitalkravet.

Bestemmelser om efterlevelse og indberetning

24. Dette dokument indeholder retningslinjer udstedt i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010. I henhold til artikel 16, stk. 3, i nævnte forordning skal de kompetente myndigheder og selskaberne bestræbe sig mest muligt på at efterleve retningslinjer og henstillinger.

25. Kompetente myndigheder, der efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, bør på passende måde indarbejde dem i deres lovgivnings- eller tilsynsramme.
26. De kompetente myndigheder skal over for EIOPA bekræfte, om de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, og i modsat fald angive begrundelsen for den manglende efterlevelse inden for to måneder efter udstedelsen af de oversatte versioner.
27. Hvis de kompetente myndigheder ikke har reageret inden udløbet af denne frist, vil det blive betragtet som manglende efterlevelse af indberetningskravet, hvilket vil blive indberettet.

Afsluttende bestemmelse om revision

28. Disse retningslinjer vil blive revideret af EIOPA.